

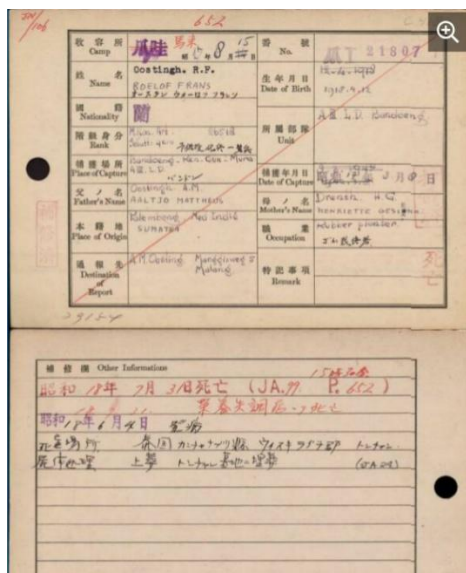
Roelof Oostingh

Roelof Frans Oostingh is geboren op 12 april 1918 in Palembang, Zuid-Sumatra, NOI. Hij was de zoon van Aaltjo Mattheus Oostingh (Assen, 1833) en Henriette Gesina Drenth (Veendam, 1885). Zijn ouders trouwden (met de handschoen) op 15 november 1916 in Veendam. Zijn vader was planter in Nederlands Indië.

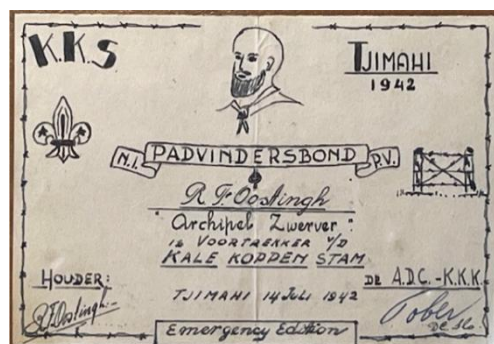
Hij was in 1936 patrouilleleider van de Wolvenpatrouille van groep Rood-Zwart in Bandung. Hij nam deel aan een kamp van de Nationale Jeugdstorm.

Roelof woonde in 1938 in Malang en verloofde zich daar met Johanna Annette Nijland (Malang, 1926). Hij was in Malang onder andere actief in de wandelsport. Later verhuisde hij naar Oost Java. Daar was hij planter op Rubber onderneming Gondang Tapen in Kesamben.

Tijdens de mobilisatie was Roelof militie soldaat bij de Luchtdoelartillerie in Bandung. Op 8 maart 1942 werd hij krijgsgevangen gemaakt in Bandung. Hij werd geïnterneerd en verbleef in eerste instantie in Kamp Baros 5 in Tjimahi, dit kamp werd ook wel Kale Koppen Kamp genoemd. Tijdens de bezetting werd Scouting oogluikend toegestaan, ondanks dat het door de Jappen verboden was en in het kamp werd de Kale Koppen Kamp Stam opgericht. Deze stam bestond van juli 1942 tot november 1942. In het kamp werden met de hand lidmaatschapskaarten gemaakt en van Roelof is de kaart bewaard gebleven. Hij werd op 14 juli

voortrekker van de stam en zijn padvindernaam was Archipel Zwerver.

De stam had ongeveer 50 leden. De leiding berustte bij Hoofdcommissaris Van der Gugten en Oubaas Wassenburg uit Bandung, terwijl bekende promotors Districtscommissaris Tober, Groepsleider Pastoor Neyens, Oubaas Louis van Waardenburg, Akela Jan Wijna en Adrianus van Brakel en vele andere bekenden uit Batavia en Bandung waren. De stam eindigde november 1942 toen de jongens werden afgevoerd naar Singapore om van daar tewerkgesteld te worden aan de Birma Spoorlijn.

Roelof ging op 13 januari 1943 met de Wien met ongeveer 1700 krijgsgevangenen (allen Nederlanders) uit Batavia naar Singapore. Een groep van 700 man was afkomstig uit het 10e Bataljon en 1000 man uit het kamp Kampong Makassar. Al deze krijgsgevangenen behoorden tot Java Party 8, het 8e krijgsgevangenen transport dat van Java vertrok. Na vier

dagen kwam het schip aan in Singapore en de krijgsgevangenen werden overgebracht naar het Changi-kamp.

Op 6 mei ging Roelof per trein vanuit Singapore naar Thailand om te werken aan de Birmaspoorweg.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Hij belandde in Springcamp. Dit kamp lag 139 km van Non Pladuk in Thailand om te werken aan de Birma spoorlijn. In maart tot juni 1943 werd er vanuit dit kamp gewerkt aan de aanleg van een spoordijk. Het was een van de twee kampen in Tonchan, het Hoofdkamp (soms ook aangeduid als Southcamp) en het Springcamp (genoemd naar een nabij gelegen bron van helder, koud water). Roelof werd op 4 juni 1943 ziek en overleed ten gevolgen van ondervoeding op 31 juli 1943 in Springcamp. Op zijn sterfbed gaf hij zijn persoonlijke bezittingen, waaronder de lidmaatschapskaart van de Kale Koppen Stam, aan geestelijk verzorger Jan Poot van het Leger des Heils. Hij zou zijn best doen ze na de oorlog bij de familie te bezorgen. Daar is het helaas nooit van gekomen waarschijnlijk omdat de familie in Indië is gebleven.

Roelof werd in eerste instantie begraven op de begraafplaats bij Springkamp en later herbegraven op Kanchanaburi War

Cemetery in Kanchanaburi. Roelof Frans Oostingh wordt herdacht op het Birma-Siam en Pakan Baroe Spoorwegen monument op Bronbeek.

Zijn vader kwam terecht in kamp 15e Bataljon en overleed daar op 12 april 1945. Hij werd begraven op het Nederlands ereveld Pandu in Bandung. Zijn moeder kwam terecht in kamp 6, Ambarawa en overleed daar op 20 januari 1945 in Ambarawa. Zij werd begraven in het Nederlands ereveld Kalinbanteng in Semarang.

Meer informatie

[De Indische stormmeeuw; maandblad van den Nationale Jeugdstorm in N.O. Indie, afdeling van den N.J.S. in Nederland, jrg 1, 1936, no. 6, 01-06-1936 » 01 jun 1936 - Pag. 15 |](#)

[Delpher](#)

[De locomotief » 28 dec 1939 - Art. 177 | Delpher](#)

[Soerabaijasch handelsblad » 17 sep 1938 - Art. 209 | Delpher](#)

[De Indische courant » 25 apr 1939 - Art. 224 | Delpher](#)

[Java Party 12](#)

[japansekrijgsgevangenkampen.nl/Wien.htm](#)

[Java Party 8](#)

[| Nationaal Archief](#)

[Aaltjo Mattheus Oostingh \(1883-1945\) » Geslachten gaan, geslachten zullen komen »](#)

[Genealogie Online](#)

[Roelof Frans Oostingh | Oorlogsgravenstichting](#)

[Roelof Frans Oostingh | Erelijst van Gevallenen 1940-1945](#)

[Roelof Frans Oostingh \(Palembang \(ZSum\), 12 april 1918 - Tonchan Spring \(Thailand\), 31 juli 1943\) - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief](#)

[Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief](#)

[Kamp Tonchan, spoorlijn](#)

[Birma-Siam-spoorweg - Wikipedia](#)

[De Birma-spoorlijn - Spoorlijn van de dood | Historiek](#)

[Birma-Siam Spoorweg - SHBSS](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.